

И рече баща му

„И рече баща му на слугитѣ си...“*)
„Ако речемъ, че не сме сгрѣшили...“*)

Ще разгледамъ думитѣ „грѣхъ“, „грѣша“ въ широкъ смисълъ, а не както ги разбиратъ сегашнитѣ религиозни хора. Погрѣшкитѣ на хората сж последствия на минали човѣшки постѣпки, следователно, тѣ сж неизбѣжни. Всички ученици правятъ погрѣшки. Питайте учителитѣ по музика, по рисуване, правятъ ли ученицитѣ имъ погрѣшки, или не. Колко пѣти ученицитѣ сж изкарвали учителитѣ си отъ търпение! Нѣма човѣкъ на земята, който да не грѣши, да не прави погрѣшки, особено когато учи. Когато се произнасяме за нѣкого, че е по-грѣшенъ отъ окръжаващитѣ, това се дължи на факта, че той хвърля повече сѣнки отъ тѣхъ. За да разберемъ напълно човѣка, трѣбва да разгледаме живота му въ всѣко отношение. Казватъ за едного, че е добъръ, а за другъ, че е лошъ. Лошавината е сѣнка на живота. Безъ сѣнки не може. Художникътъ туря сѣнки на картината си, за да изпъкне ясно идеята, която е вложилъ въ нея. Значи, образътъ, идеята на картината представя доброто, а сѣнкитѣ — злото. Има философи, писатели, учени, които турятъ сжщо сѣнки на своитѣ произведения, за да изпъкнатъ главнитѣ и сжществени мисли. Тѣй щото, кажете ли, че нѣкое произведение е хубаво, това показва, че има сѣнки въ него. Кажатъ ли, че нѣкой човѣкъ е грѣшникъ, това показва, че Богъ е турилъ сѣнки върху неговия образъ. Следъ десетки или стотици години, той ще израстне, ще стане добъръ, великъ човѣкъ. Тогава сѣнкитѣ му ще изчезнатъ, и вие ще виждате неговото свѣтло, красиво лице. Като знаете това, не се произнасяйте за човѣка, който е незавършена картина.

Като се говори за живота, можемъ да го разгледаме отъ четири положения: като общественъ, поли-

*) Лука 15:22-23.

*) I Посл. Иоана 1:10.